

نکته / محیا حسینی

شهر در قرق دستفروشان

تعدادشان گاه از مغازه‌داران بیشتر است، کافی است قیمت‌ها نیز اندکی کمتر باشد تا از دحام خریداران نیز به جمعیت‌شان اضافه شود. پیاده‌رو دیگر جای رفت‌وآمد نیست. نمی‌از آن را مغازه‌داران قرق کرده‌اند و نیم دیگر را دستفروشان. گاه زندگی مصالح‌آمیزی را هم باهم دارند، بده‌بستان‌های‌شان این را نشان می‌دهد؛ اجناس تک‌سایز خود را کنار اجناس دستفروشان می‌گذارند، نیازی هم به دادن نیست. در ظاهر این رابطه دوستانه خوب است چرا که شاهد دعوای و درگیری‌های گاه بی‌بیهوشانه مغازه‌داران و دستفروشان نیستیم. در واقعیت اما اجتماعی علیه مردم عادی است؛ آنها که می‌خواهند گاهی در خیابان‌های شهر قدم بزنند یا خریدی ساده داشته باشند.

پیش‌ترها این شلوغی‌ها در زمان‌های خاص دیده می‌شد؛ نزدیک عید، نزدیک افتتاح مغازه یا حراجی‌های پایان فصل، عمدتاً نیز این‌گونه خورده‌گی در بازار رخ می‌نمود، اما حالا کوچه و خیابان ندارد و حتی حاشیه‌ان‌ها نیز در قرق افرادی است که یا وانت دارند یا سفره برای فروش اجناس‌شان پهن می‌کنند. نگاه گذرا نشان می‌دهد فکر همه جای کار و تنگ مردم را هم کرده‌اند.

از صبحانه، ناهار و شام گرفته تا خریدهای ضروری خانه و رخت و لباس، هر چیزی را می‌توان به راحتی در حاشیه خیابان‌ها، پیاده‌روها و حتی اتوبان‌ها تهیه کرد. چه بسا این کار را برای افراد شاغل راحت‌تر نیز می‌کند، اینکه بخواهند در طول مسیر خانه یا بالعکس خریدهای‌شان را هم انجام دهند، فرصتی ایده‌آل است، اما نه برای آنها که پشت ترافیک اتوبوس‌های متوقف‌شده در حاشیه خیابان‌ها و اتوبان‌ها ساعات زیادی از عمر خود را هدر می‌دهند.

سال‌هاست اما دستفروشان تنها به حاشیه خیابان‌ها اکتفا نمی‌کنند، دیگر تنها قدم زدن در خیابان‌های شهر سخت نیست. بسیاری از کارمندان، کارگران، افراد شاغل و حتی محصلان که پشت‌صف‌های طولی دستفروشان در اتوبوس و مترو گیر افتاده‌اند، دستفروشان که انبارهای‌شان را به همراه خود حمل می‌کنند و همین کافی است تا شرایط استفاده از مترو و اتوبوس را برای مسافران هم دشوار کنند.

کل شهر را قرق کرده‌اند، هر چند گاهی شاهد برخورد‌های مقطعی با آنها هستیم اما این روش جوابگو نبوده و نیست. بی‌شک اگر توشان را داشتند، مغازه‌ای اجاره می‌کردند، این ممکن است به نفع خودشان هم باشد. همه زندگی را که کولت بگیریم، بی‌شک ضرر و زیانی هم خواهی داشت. دزدی‌های گاه‌وبی‌گاه از دستفروشان یا برخورد جدی برخی مأموران شهرداری با آنها، مشکل کمی نیست، خصوصاً برای آن عده که به راستی از این راه نانی سر سفره خانواده می‌برند.

نگاه اجمالی نشان می‌دهد این داستان نیز مانند اقدامات و بررسی‌های کارشناسانه است. می‌باشند محل‌هایی برای اجتماع دستفروشان بهترین تصمیم خواهد بود. این را بازارچه‌های محلی و روزبازارها ثابت کرده‌اند؛ روزبازارهایی که مشتری‌بان فراوانی دارند و گاهی شهرت آنها به حدی است که حتی گردشگران نیز سراغ این روزبازارها می‌روند، هر چند این روزبازارها نیز هزینه‌هایی برای دستفروشان دارد اما بدون شک منظره‌اش جذاب‌تر است.

سازمان‌های دولتی که مسئول شاهد نصب دوربین‌های لباس‌های نیر‌و‌های شهریان، حریم‌بان و معبربان خواهیم بود، این اقدام در چه مرحله‌ای است و تا چه زمانی همه‌نیروهای شهریان مجهز به دوربین‌های لباسی خواهند بود؟

واقعیتش این است که این موضوع را خرد ماه و در حضور اعضای محترم کمیسیون خدمات شهری و محیط زیست شورای اسلامی و شهرداری اعلام کردیم و این دوستان نیز موافقت و حمایت کردند، اما اجرایی این موضوع فقط بر عهده شرکت شهریان و حریم‌بان نیست بلکه سازمان فناوری و اطلاعات شهرداری تهران باید آن را آماده و تحویل دهد یا حداقل به عنوان ناظر تأییدکننده، محصول مورد نظر را تأیید کند تا ما آن را تهیه کنیم اما چون باید بودجه زیادی برای آن در نظر گرفت، در گام اول به سراغ‌ها داده می‌شود و در گام بعدی به سایر افراد و این دوربین‌ها قرار است روی لباس سراسرکپ‌ها و خودروها نیز قرار بگیرد تا تخلفات را ثبت و ضبط و همچنین تمام اقدام‌های مأموریت را رصد کند و دو طرف را زیر نظر داشته باشد تا بعضاً اگر شکایت‌هایی از مالکان در ساخت‌وساز غیرمجاز می‌شود، مستندسازی انجام شده باشد که بعداً رسیدگی شود چه اتفاقی افتاده است. این کار قرار است به مرور زمان به نتیجه برسد و امیدواریم تا پایان سال شاهد راه‌اندازی آن باشیم که بخشی از مشکلات به وسیله آن حل شود.

برخی‌شان را وسوسه کنند. در این میان هر جا که به ما اعلام شود، تخلفی صورت گرفته به صورت دقیق و سریع آن را بررسی خواهیم کرد. ما یک کمیته انضباطی داریم که اینگونه موارد را در آن مورد بررسی قرار می‌دهیم. امسال هشت جلسه در کمیته انضباطی تشکیل شد که منجر به اخراج تعدادی از همکاران مان شده است، البته باید به این نکته اشاره کرد که تعداد بچه‌های شهریان حدود ۲ هزار و ۵۰۰ نفر است که آنها زیر نظر شهرداری‌های مناطق بیست‌و‌دو‌گانه و نواحی فعالیت می‌کنند. هر چند شرکت شهریان دستگاه نظارتی و کنترل دارد اما واقعیت این است که مستقیم نمی‌تواند با آنها ارتباط داشته باشد، اما در منطقه و ناحیه که به ما اطلاع داده شود و مباحث تخلف مطرح باشد به آن رسیدگی خواهد شد، یا خود‌های قانونی انجام می‌شود تا تخلفات روزبه‌روز کمتر شود.

گاهی هنگام مقابله با سدمعبر افراد با مأموران شهریان مقابله می‌کنند و بساط‌شان را جمع نمی‌کنند. در این صورت مأموران شما چه کاری انجام می‌دهند؟

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

خوبی‌ها بودند که باید جمع می‌کردیم، ما تمام تلاش مان بر این بود که درگیری ایجاد نشود. وقتی مأموران شرکت شهریان اجناس دستفروش را می‌گیرند، مأمور انتظامی هم همراه آنها حضور دارد تا برخورد فیزیکی صورت نگیرد. در این میان مواردی هم بوده که متلازمانه وانت که سیار هم است، حاضر به رفع سدمعبر نشده و حتی با سلاح در مأمور شهریان را تهدید کرده است، اما همه تلاش همکاران ما بر این بوده و است که درگیری نشود.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

شاید در گذشته برخورد و فیلم‌هایی هم در این زمینه در فضای مجازی منتشر شده است، اما در مدیریت شهری جدید این مسائل وجود ندارد چراکه رویکرد به جای جمع‌آوری و برخورد قهری، ساماندهی سدمعبر بوده است.

آخرین وضعیت ساماندهی دستفروشان در گفت‌وگوی «جوان» با مدیر عامل شرکت شهریان تهران

۷۰ نقطه از تهران دستفروشی واقعی و غیرواقعی داریم!

اقدام جلوگیری برای رفع موانع موجود و آزادسازی معابر از سوی عوامل خدمات شهری، خود را آسان اقدام کند، البته مدتی است شهرداری تهران و وزارت اقتصاد به دنبال راهکارهایی هستند که از طریق دستفروشی را ساماندهی کنند، اما هنوز هم این معضل گریبان پایتخت را گرفته و مشکلاتی را به دنبال داشته، البته چند وقتی است شهرداری به دنبال انتقال دستفروشان به سمت اماکنی است که به اصطلاح پاک‌خورد خوبی داشته باشد تا از این طریق هم دستفروشان واقعی شناسایی شوند و هم جمع کردن بساط آنها موجب بیگاری‌شان نشود. «جوان» در خصوص آخرین اقدامات انجام‌شده برای جمع‌آوری و ساماندهی دستفروشان، با مسعود نجری‌بیان، مدیر عامل شرکت شهریان و حریم‌بان گفت‌وگو کرده است.

از یک سو برخی دستفروشان به دنبال تأمین مخارج خانه و خانواده‌شان هستند، از سوی دیگر برخی در پوسته دستفروشی اقدام به فروش مواد مخدر می‌کنند. در واقع یک نفر به عنوان سردهسته چندین دستفروش را اجیر و مجبور به فروش مواد مخدر می‌کند، بنابراین برای این موارد باید فکری شود و با شناسایی آنها، سره و ناسره را یکدیگر مشخص گردد. باید بدانیم چه کسی بساطی و دستفروش واقعی است و چه کسی نیست. در اقدام اخیر که در خیابان شهید صابونیان انجام دادیم، حدود ۴۰۰ دستفروش حضور داشتند ما به آنها گفته بودیم که اسامی‌شان را ثبت کنند تا محل دیگری را برای دستفروشی‌شان مشخص کنیم. عجیب بود که از حدود ۴۰۰ نفر تنها ۱۰۰ نفر ثبت‌نام کردند! پیگیری کردیم و دیدیم که مابقی این اسامی افزوده بودند که چون مدرک و مجوز نداشتند، نمی‌خواستند اسامی‌شان را بگویند.

شک و در این میان چه کمک‌های دیگری نیاز است؟

شرکت ساماندهی باید بحث ساماندهی محل را انجام دهد، آدم‌ها را مستقر کند و روی جدیدی

در آنجا بساط‌گستری می‌کنند، یکی از اقداماتی که برای جمع‌آوری این کلونی‌ها باید انجام شود، این است که باید جایی که در همجاری کلونی است، تعیین شود تا ما دستفروشان واقعی را به آنجا بفرستیم و بگوییم که اگر تا دیروز به چهارراه ولیعصر (عج) یا خیابان شهرداری می‌رفتید، حالا به فلان محل که همجوار است، بروید. آن وقت شرکت ساماندهی برای این مکان، پیمانکار مشخص می‌کند تا به صورت ساماندهی شده، کسب‌وکارشان را ادامه دهند. اینجا اهمیت کار مشخص می‌شود و آن کسی که ناسره است و متأسفانه جزو لیدرهاست، از رده خارج خواهد شد. من این پروسه را گفتیم تا بدانید اگر ساماندهی اساسی نخواهیم انجام دهیم، باید اینگونه عمل کنیم. حالا ما چند مورد مصداقی مثل چهارراه ولیعصر (عج)، خیابان شهرداری یا ۱۵ خرداد پیدا کرده‌ایم و کارهایی می‌کنیم اما مشکل کل شهر است که باید به همه آنها، به مرور زمان رسیدگی شود.

گاهی دستفروشان نه تنها در پیاده‌رو بساط پهن می‌کنند بلکه حتی بخشی از حاشیه خیابان‌ها را هم می‌گیرند و این مسئله علاوه بر ایجاد مزاحمت، ترافیک هم ایجاد می‌کند. در این زمینه چه اقداماتی انجام می‌شود؟

به دنبال راهکارهایی مقابله با اینگونه دستفروشی‌ها هم هستیم. مثلاً استفاده سال گذشته بود که اقداماتی انجام دادیم، اما نیاز است تمام ذی‌نفعان مربوط برای ساماندهی دستفروشان پای کار بیایند. شهرداری هر منطقه که وظیفه محافظت از منطقه جغرافیایی خودش را دارد، شرکت ساماندهی مشاغل و در کنار آن شرکت شهریان است که باید با کمک یکدیگر اقدامات جدی و عملیاتی را در دستور کار قرار دهند. از طرفی نیاز به حمایت‌های انتظامی و قضایی داریم که در عملیات جمع‌آوری سدمعبر با ما همکاری کنند. برای مثال برای جمع‌آوری سدمعبر در منطقه ۱ که موفق هم بود، شهردار این منطقه چندین بار به جلسه آمد و همچنین نیروی یگان امداد قاتب و دادستان منطقه نیز به کمک آمدند، بنابراین هر کجا که ذی‌نفعان مربوط هماهنگی لازم را داشته باشند، حتماً کارها به خوبی انجام می‌شود. در این میان کلاهبرداری‌هایی هم انجام می‌شود که خیلی از آنها قابل شناسایی و اثبات شدن هم نیست، مثلاً در میان دستفروشان علاءالدین گوشه‌های تقلبی دست‌چندم را به اسم گوشه اصلی می‌فروشند. شک تکلیفی که در بحث بساطی‌ها به جز افرادی که واقعاً نیاز به این کار دارند و دستفروش واقعی هستند، عده‌ای دست به معاملات دیگر می‌زنند و کسب‌وکارهای غیرمجاز در میان آنها وجود دارد.

تعداد بسیاری از پیاده‌روها و حتی بخشی از حاشیه خیابان‌های پایتخت از سوی دستفروشان وانت‌سواران قرق شده است. هم شهروندان از حق قانونی خود برای عبور آرام در پیاده‌روها محروم هستند و هم خودروهای زیادی در ترافیک می‌مانند و راه‌بندان می‌شود. برخی دستفروشان با خواهش و التماس از شهروندان می‌خواهند که از آنها خرید کنند و در این بلیت‌های پیش‌آمده، فضای عجیبی برای تخلف، سرقت و کلاهبرداری حاکم است. بر اساس بندهایی از ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، سدمعبر عمومی و اشغال پیاده‌روها و استفاده غیرمجاز از این معابر برای کسب یا هر عنوان دیگری ممنوع است و شهرداری مکلف شده است از این

گزارش
میسنارگردی

بسیاری از اماکن مانند پیاده‌رو و خیابان جمهوری اسلامی (به ویژه مقابل پاساژ علاءالدین)، خیابان ستارخان، مراکز فروش در افسریه و همچنین بخشی از خیابان ولیعصر (عج) در قرق دستفروشان قرار گرفته است. این فضاها گاهی به دست کسبه محل نیز با قرار دادن رگال لباس، میز و صندلی و کله‌قندی اشغال می‌شود. این موارد ناشی از چیست؟ آیا نیروی انسانی کافی در سازمان شهریان وجود ندارد یا خلأ قانونی داریم؟ یا موارد دیگری وجود دارد؟

واقعیت امر این است که همه جا باید با کسب‌وکارهای تمام معابر و پیاده‌روها در اختیار شهروندان باشد. شما به علاءالدین و چند مکان دیگر اشاره کردید اما اماکن دیگری نیز وجود دارد که ما ذاعان داریم تعدادشان بسیار زیاد است. از همین رو، سدمعبرهای زیادی مقابل مسیر شهروندان قرار گرفته و مزاحمت‌هایی را در خصوص تردد ایجاد کرده است. برای اینکه کارها به نتیجه برسد، نیاز به الزاماتی است. مثلاً پیاده‌رو مقابل پاساژ علاءالدین را محور خیابان ولیعصر (عج) و همینطور ضلع شرقی میدان هفتم‌تیر که با کلونی دستفروشان مواجه هستیم و حضور آنها تردد در معابر را برای شهروندان سخت کرده است، شرایط برای بستن سره‌تو پیاده‌رو و ممنعت از حضور دستفروش خیلی سخت است، البته به این معنی نیست که قرار نیست کاری انجام دهیم، بلکه ما به دنبال راه‌حل برای جمع‌آوری همه سدمعبرها هستیم. با وجود اینکه کمتر از یک سال است که به شرکت شهریان آمدم اما دست‌کم دو بار با شهرداری منطقه ۱۱ برای همکاری و رسیدن به یک راه‌حل برای ساماندهی دستفروشان مکان‌های این منطقه صحبت کرده‌ام، اما باید همه ابعاد قضیه را ببینیم و برای ساماندهی نیاز به شرایط اولیه داریم، از جمله فراهم کردن مکان جدید برای ساماندهی بساط‌گستران که تاکنون فضای خالی شهری و مناسب در آن محدوده مهیا نشده است. در مقابل اما در خیابان صابونیان شرایط برای جابه‌جایی دستفروشان مهیا بود، هر کسبی که تا پیش از هتم همراه ما، گذرش به این خیابان افتاده بود، با تعدد حضور دستفروشان که بساط پهن می‌کردند مواجه می‌شد، گاهی اصلاً تردد برای شهروندان و همچنین کسبه میسر نبود، اما حالا اقدامات مؤثری در این خیابان انجام شده و این کاری است که باید در تمام اماکن که درگیر سدمعبر هستند، انجام شود، اما همه موارد و ابعاد قضیه باید دیده شود.

ملاچه مواردی؟
۷۰ کلونی در تهران وجود دارد که دستفروشان

بسیاری از اماکن مانند پیاده‌رو و خیابان جمهوری اسلامی (به ویژه مقابل پاساژ علاءالدین)، خیابان ستارخان، مراکز فروش در افسریه و همچنین بخشی از خیابان ولیعصر (عج) در قرق دستفروشان قرار گرفته است. این فضاها گاهی به دست کسبه محل نیز با قرار دادن رگال لباس، میز و صندلی و کله‌قندی اشغال می‌شود. این موارد ناشی از چیست؟ آیا نیروی انسانی کافی در سازمان شهریان وجود ندارد یا خلأ قانونی داریم؟ یا موارد دیگری وجود دارد؟

واقعیت امر این است که همه جا باید با کسب‌وکارهای تمام معابر و پیاده‌روها در اختیار شهروندان باشد. شما به علاءالدین و چند مکان دیگر اشاره کردید اما اماکن دیگری نیز وجود دارد که ما ذاعان داریم تعدادشان بسیار زیاد است. از همین رو، سدمعبرهای زیادی مقابل مسیر شهروندان قرار گرفته و مزاحمت‌هایی را در خصوص تردد ایجاد کرده است. برای اینکه کارها به نتیجه برسد، نیاز به الزاماتی است. مثلاً پیاده‌رو مقابل پاساژ علاءالدین را محور خیابان ولیعصر (عج) و همینطور ضلع شرقی میدان هفتم‌تیر که با کلونی دستفروشان مواجه هستیم و حضور آنها تردد در معابر را برای شهروندان سخت کرده است، شرایط برای بستن سره‌تو پیاده‌رو و ممنعت از حضور دستفروش خیلی سخت است، البته به این معنی نیست که قرار نیست کاری انجام دهیم، بلکه ما به دنبال راه‌حل برای جمع‌آوری همه سدمعبرها هستیم. با وجود اینکه کمتر از یک سال است که به شرکت شهریان آمدم اما دست‌کم دو بار با شهرداری منطقه ۱۱ برای همکاری و رسیدن به یک راه‌حل برای ساماندهی دستفروشان مکان‌های این منطقه صحبت کرده‌ام، اما باید همه ابعاد قضیه را ببینیم و برای ساماندهی نیاز به شرایط اولیه داریم، از جمله فراهم کردن مکان جدید برای ساماندهی بساط‌گستران که تاکنون فضای خالی شهری و مناسب در آن محدوده مهیا نشده است. در مقابل اما در خیابان صابونیان شرایط برای جابه‌جایی دستفروشان مهیا بود، هر کسبی که تا پیش از هتم همراه ما، گذرش به این خیابان افتاده بود، با تعدد حضور دستفروشان که بساط پهن می‌کردند مواجه می‌شد، گاهی اصلاً تردد برای شهروندان و همچنین کسبه میسر نبود، اما حالا اقدامات مؤثری در این خیابان انجام شده و این کاری است که باید در تمام اماکن که درگیر سدمعبر هستند، انجام شود، اما همه موارد و ابعاد قضیه باید دیده شود.

ملاچه مواردی؟
۷۰ کلونی در تهران وجود دارد که دستفروشان

بسیاری از اماکن مانند پیاده‌رو و خیابان جمهوری اسلامی (به ویژه مقابل پاساژ علاءالدین)، خیابان ستارخان، مراکز فروش در افسریه و همچنین بخشی از خیابان ولیعصر (عج) در قرق دستفروشان قرار گرفته است. این فضاها گاهی به دست کسبه محل نیز با قرار دادن رگال لباس، میز و صندلی و کله‌قندی اشغال می‌شود. این موارد ناشی از چیست؟ آیا نیروی انسانی کافی در سازمان شهریان وجود ندارد یا خلأ قانونی داریم؟ یا موارد دیگری وجود دارد؟

واقعیت امر این است که همه جا باید با کسب‌وکارهای تمام معابر و پیاده‌روها در اختیار شهروندان باشد. شما به علاءالدین و چند مکان دیگر اشاره کردید اما اماکن دیگری نیز وجود دارد که ما ذاعان داریم تعدادشان بسیار زیاد است. از همین رو، سدمعبرهای زیادی مقابل مسیر شهروندان قرار گرفته و مزاحمت‌هایی را در خصوص تردد ایجاد کرده است. برای اینکه کارها به نتیجه برسد، نیاز به الزاماتی است. مثلاً پیاده‌رو مقابل پاساژ علاءالدین را محور خیابان ولیعصر (عج) و همینطور ضلع شرقی میدان هفتم‌تیر که با کلونی دستفروشان مواجه هستیم و حضور آنها تردد در معابر را برای شهروندان سخت کرده است، شرایط برای بستن سره‌تو پیاده‌رو و ممنعت از حضور دستفروش خیلی سخت است، البته به این معنی نیست که قرار نیست کاری انجام دهیم، بلکه ما به دنبال راه‌حل برای جمع‌آوری همه سدمعبرها هستیم. با وجود اینکه کمتر از یک سال است که به شرکت شهریان آمدم اما دست‌کم دو بار با شهرداری منطقه ۱۱ برای همکاری و رسیدن به یک راه‌حل برای ساماندهی دستفروشان مکان‌های این منطقه صحبت کرده‌ام، اما باید همه ابعاد قضیه را ببینیم و برای ساماندهی نیاز به شرایط اولیه داریم، از جمله فراهم کردن مکان جدید برای ساماندهی بساط‌گستران که تاکنون فضای خالی شهری و مناسب در آن محدوده مهیا نشده است. در مقابل اما در خیابان صابونیان شرایط برای جابه‌جایی دستفروشان مهیا بود، هر کسبی که تا پیش از هتم همراه ما، گذرش به این خیابان افتاده بود، با تعدد حضور دستفروشان که بساط پهن می‌کردند مواجه می‌شد، گاهی اصلاً تردد برای شهروندان و همچنین کسبه میسر نبود، اما حالا اقدامات مؤثری در این خیابان انجام شده و این کاری است که باید در تمام اماکن که درگیر سدمعبر هستند، انجام شود، اما همه موارد و ابعاد قضیه باید دیده شود.